

OPONENTNÍ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název: Český dům na Taiwanu
Autor: Dominik Otto

Pracoviště: FA ČVUT, Ústav nauky o budovách 15188
Akademický rok: 2021/2022, zimní semestr
Vedoucí práce: MgA. Ondřej Císler, Ph.D.

Oponent: Ing. arch. MgA. Martin Rusina, Ph.D.
Datum: 26.1.2022

Na začátek je nutné zmínit, že nejen zadání, ale i okolnosti vzniku diplomové práce byly už samy o sobě nestandardní. Na jedné straně to byla praktická nemožnost se osobně konfrontovat s místem, způsobená nejen velkou vzdáleností, ale i ztíženými možnostmi cestování v probíhající pandemii. Na druhé straně je to složitý politický kontext, který neumožňuje používat pro zavedené typologie jednoznačné pojmy.

Jak se tedy autor vypořádal s těmito omezujícími vstupními podmínkami? Předmětem práce je de facto návrh budovy českého konzulátu s Českým centrem v hlavním městě Taiwanu, s programem odpovídajícím běžnému diplomatickému provozu zastupitelského úřadu demokratické země. S tím se pojí hledání vnější podoby „reprezentační architektury“, které si autor stanovil v otázce míry otevřenosti či naopak bezpečnosti budovy. Samotnému návrhu předchází nejprve základní a přehledně zpracovaná analýza prostředí a posléze výběr parcely v hustě zastavěném centru asijské metropole.

Šťastný výběr pozemku ovlivňuje pozitivně celou další práci. Proluka ve tvaru rovnoramenného L, procházející celým blokem, umožňuje naplno pracovat s dichotomií dvou provozních celků budovy. Konzulární a kulturní část jsou umístěny ve dvou samostatných křídlech se samostatnými vstupy z různých ulic, propojených uprostřed bloku komunikačním jádrem. Točité schodiště zde tvoří jakýsi pomyslný kloub nebo pant, spojující po celé výšce budovy obě křídla s různým programem. Neznalý divák nemusí zvenku ani poznat, že kulturní centrum i konzulát tvoří jeden celek, důmyslně provázaný hluboko uvnitř.

Autor však nehledá tajemství, ale snaží se racionálně uspořádat složitý program na stísněném prostoru. Je to situace ne nepodobná moderním městským palácům vklíněným do úzkých středověkých parcel českých měst. Výsledné půdorysy v něčem také připomínají vrcholné stavby českého předválečného funkcionalismu - Fuchsův Avion, Janákův Juliš nebo třeba Rosenbergovy bytové domy - k čemuž napomáhají zaoblené schodišťové prostory a soustředění jader podél stěn. Našli bychom zde i další podobné motivy, například pasáž a loubí s odsazenou skleněnou fasádou recepce v přízemí nebo umístění sálu v suterénu budovy.

Také střízlivé interiéry jsou drženy v ryze modernistickém duchu. Uplatňují se zde velké světlé plochy z kvalitních materiálů; působení prostoru a světla doplňuje moderní nábytková klasika a svítidla s kulovými stínítky.

Fasády jsou však řešeny přece jen poněkud odlišně. Obě křídla mají různý charakter, sjednocený pouze použitím ortogonálního rastru a stejného materiálu. Vnější stěny konzulátu dostaly monumentální členění, podtržené širokými meziokenními výplněmi a výraznými římsami. Celkový výraz jakoby zde odkazoval spíše k československým velvyslancům éry brutalismu, i když fasáda například postrádá eleganci a hravost Bočanovy londýnské ambasády. Naproti tomu fasáda Českého centra působí více filigránsky a civilněji. Představuje spíše zástupce současného, mezinárodně aplikovatelného tvarosloví bez jakýchkoliv vazeb na naše domácí prostředí.

Není zcela zjevné, nakolik jsou jednotlivé motivy, připomínající to nejlepší z české moderní architektury, autorem zamýšlené, vědomě použité nebo jen náhodné. Je možné, že se autor skutečně soustředil hlavně na vyřešení složitých provozních vazeb, jak sám uvádí. Bylo by však zajímavé znát jeho verzi, protože se v případě stavby, která má reprezentovat české kulturní prostředí svou architekturou, jedná o velmi podnětné téma.

Samotnou diplomní práci pak považuji za velmi dobře propracovanou, precizně a přesvědčivě zdokumentovanou a navrhuji proto udělení titulu a hodnocení výborně.